

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УХВАЛЕННЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ У СИСТЕМІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

*Біліченко Руслана Сергіївна,
здобувач освітнього ступеня бакалавр,
Сумський державний університет, м. Суми*

Всі рішення у сфері публічного управління, які розробляються і приймаються органами влади, тягнуть за собою наслідки, які можуть позначитися на всіх сферах життєдіяльності людини, оскільки ці рішення мають державний масштаб. Тому для того, щоб не допустити значних помилок, необхідно відповідально підходити до цієї справи, здійснювати постійний моніторинг та контроль за всіма діями, які відбуваються у процесі розробки, прийняття та виконання управлінських державних рішень, прогнозувати можливі наслідки, до яких можуть призвести ці рішення, та визначити шляхи підвищення їхньої ефективності.

Для того щоб підвищити якість управлінського рішення у сфері діяльності органів публічної влади, необхідно, щоб воно насамперед було якісним, своєчасним, адресним, конкретним. Якісне рішення – це рішення, що забезпечує прийнятний компроміс як у досягнутих результатах, так і в ресурсах, що витрачаються (Іванкова, 2021).

Незважаючи на величезну теоретичну базу у сфері розробки ухвалення управлінських рішень у діяльності органів публічного управління, існує низка проблем, які є об'єктом дослідження багатьох науковців різних галузей науки. На сьогоднішній день питання ефективності публічного управління справді є актуальним на кожному етапі розвитку держави. Адже саме від ефективності розробки та ухвалення рішень у сфері публічного управління залежить життя та процвітання населення країни. Значною проблемою є розуміння публічного управління як виду адміністративного управління, як діяльності лише виконавчих органів влади, як прямого впливу на суспільні відносини та людину за допомогою організаційно-розпорядчих та соціально-психологічних методів управління. Визначення завдань публічного органу управління залежить від програмних цілей держави, що походять зі стратегії розвитку. На жаль, у діяльності органів влади більшість завдань є вузьковідомчими та не враховують потреби суспільства. Багато результатів щодо реалізації завдань органів публічного управління не мають мультиплікативного ефекту для розвитку суспільства (Кальницька, 2019).

Ми можемо відзначити також відмінності у таких поняттях, як сутність держави та роль публічного управління. Під управлінням розуміється владно-адміністративний вплив апарату на суспільство, де воно розглядається лише як об'єкт управління. А його роль полягає у реалізації цих владно-

адміністративних рішень. З цього випливає, що суспільство практично не бере участі у розробці, прийнятті, а також контролі реалізації державних управлінських рішень. Це, у свою чергу, сприяє появі бюрократизму та корупції. Влада народу має здійснюватися за допомогою державного управління, інакше розвивається антидемократичний стиль діяльності державного апарату, у якому органи управління відмовляються чути людей.

Існує і проблема, яка може стосуватися структури виконавчої влади, що не сприяє ефективній розробці та прийняттю управлінських рішень. Не повинні виникати ті ситуації, коли ухвалені рішення різних рівнів ієрархії суперечать один одному (Кальницька, Бізнес Інфо, 2019).

Недоліки організаційно-інформаційної системи у діяльності органів публічної влади також може бути серйозною проблемою. Наприклад, у багатьох державних установах використовуються недостатньо потужні інформаційні технології та комп'ютерні системи, а також несучасне, а отже, і неефективне програмне забезпечення. Все це сприяє надлишку інформації та зниженню якості управлінського рішення. У сучасному світі широко використовуються технологічні методи збору та передачі інформації, а ефективне прийняття управлінських рішень залежить від якості, своєчасності та достовірності інформації, отриманої за допомогою технічних ресурсів. Обробка обсягів зайвої інформації без використання прогресивних автоматизованих систем займає певний час, що не є ефективним, оскільки кількість джерел інформації зростає, а дані стають складнішими.

Усі суспільні явища мають динамічні характеристики, оскільки з'являються нові технології та нововведення, саме тому працівник публічної сфери повинен завжди мати певні компетенції та вміння використовувати їх на благо держави, але це не завжди виходить. Тому ми можемо з упевненістю сказати, що дана проблема, як і раніше, залишається невирішеною і заважає ефективному прийняттю рішень у сфері публічного управління.

Для вирішення цих проблем можна виділити такі шляхи підвищення ефективності розробки та прийняття рішень у сфері публічного управління, які допоможуть зміцнити українську державу, сформувати громадянське суспільство та підвищити роль законодавчих виконавчих органів влади, а саме (Карпенко, 2016):

- необхідно чіткіше узаконити механізми взаємодії державних та регіональних органів публічної влади у сфері диференціації повноважень з предметів спільного ведення;
- розвиток системи вивчення правозастосовної практики, а також середньострокового прогнозування та планування законодавчих пріоритетів;
- необхідно поглибити принципи демократії у формуванні механізму ухвалення державних рішень;

- доцільно зосередити увагу на основних напрямках діяльності в галузі державних рішень: з політичної доцільності – до ефективності, що оцінюється за цільовими та функціональними показниками;
 - слід розвивати контекстуальний підхід до ефективності, пов'язаний з оптимізацією поєднання основних гілок влади за збереження їх незалежності;
 - узгоджувати та координувати публічну діяльність по вертикалі (державний, регіональний, місцевий рівні) та по горизонталі (внутрішньоурядова взаємодія);
 - повинна мати місце перевага гуманістичних цінностей у цільових та функціональних показниках, стандартах та критеріях ефективності механізму прийняття рішень у сфері публічного управління; граничне поєднання представницьких та професійних підходів у формуванні структур уряду;
 - збільшення професіоналізму апарату та науково-експертних груп в оцінці ефективності механізму прийняття рішень у сфері публічного управління;
 - розвиток інформаційної відкритості державних структур.
- Таким чином, хотілося б відзначити, що реалізація вищезазначених рекомендацій призведе до значного підвищення якості управлінської діяльності в органах публічного управління, а це збільшить рівень ефективності рішень державних службовців та інших посадових осіб на регіональному та державному рівнях управління.

Список використаних джерел :

1. Іванкова О.Г. Управлінські рішення як інструмент управління організацією. Економіка. Підприємництво. Право 2021. № 14. С. 28–31.
2. Кальницька І.В. Управління організацією: моделі інформаційних систем. К.: Танга, 2019. 313 с.
3. Кальницька І.В. Управлінські рішення та їх роль в управлінні підприємством. Бізнес Інфо. 2019. № 10. С. 12–17.
4. Карпенко А.В. Психологія менеджменту. Х.: АСКА, 2016. 584 с.